

DECIZIE nr. 2148/23.01.2018

privind soluționarea contestației formulate de d-na XXX, înregistrată la
D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR xxx

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, cu adresa nr. xxx, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR xxx, asupra contestației formulate de

d-na XXX
CNP: xxx,
cu domiciliul în Xxx,

fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara sub nr. HDG_REG xxx și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR xxx.

Petenta XXX a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr. xxx/08.08.2017 emisă de către A.J.F.P. Hunedoara, în suma de **xxx lei** reprezentând diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2012 rezultate din regularizarea anuală.

Contestația a fost semnată de petentă, așa cum prevede art.269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției sociale de sănătate pe anul 2012 nr. xxx/08.08.2017, respectiv 18.08.2017, și de data înregistrării contestației, respectiv 28.08.2017, conform ștampilei registraturii A.J.F.P. Hunedoara aplicată pe contestație, aflată în original la dosarul cauzei.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestația formulată petenta susține ca nu datorează suma de yyy lei ce reprezintă venituri din investiții stabilită prin decizia contestată, pe considerentul că este cetățean roman, rezident în România, deține un card de sănătate European și nu datorează contribuții de asigurări sociale de sănătate în România, pentru următoarele motive:

- nu a beneficiat și nu știe în baza cărui calcul rezultă o astfel de sumă în condițiile în care la capitalul pe care îl deține acum în 2017, nu a înregistrat un venit anual mai mare de 2.258 lei/anul 2015 și 1.123/2016, astfel că nu putea realiza un venit de yyy lei acum 5 ani;

- de ce BCR-ul în toți acești ani de când deține rezidența fiscală în România nu a informat-o că datorează și CASS și de ce a fost informată doar acum;

- petenta arată că este cetățean roman cu domiciliul în România, rezidența fiscală în România, dar căsătorită și nemailocuid în România din anul 2004, că deține Card de sănătate European într-un alt stat UE;

- referitor la decizia de impunere de 2012 în suma de xxx lei la CAS, petenta susține că atunci nu se plătea CAS iar codul fiscal s-a modificat în acesat sens doar în 2016.

În opinia petentei, nu este deloc normal să fie avizată după 5 ani despre o sumă pe care ar datorao din anul 2012, în condițiile în care a fost mereu la zi cu toate plățile la bugetul statului, că s-a informat dacă s-au făcut calculele pentru cei 16%, iar din luna mai când a depus declarația pe anul 2016 să i se răspundă că nu sunt bazele actualizate.

În motivarea contestației petenta depune următoarele documente:

- fotocopia Deciziei de impunere nr. xxx/08.08.2017;
- fotocopia Cardului european;
- fotocopia unui Extras de cont din data de 24.08.2017 emis de BCR pentru perioada 2012-2017.

II. Prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr. xxx/08.08.2017, în temeiul prevederilor art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în cursul anului 2012, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara au stabilit în sarcina petentei XXX diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus în suma de xxx lei, ca urmare a veniturilor obținute de petentă din investiții sub forma de dobanzi și dividende.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile petentei și prevederile legale în vigoare pe perioada supusă impunerii se retin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara este dacă aceasta se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care petenta Xxx nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația, nu depune niciun document și nu invocă

niciun temei legal în susținerea propriei cauze prin care să infirme constatările organelor fiscale.

In fapt, petenta XXX a realizat în cursul anului 2012 următoarele venituri:

- venituri nete din dobanzi în suma totală de y1 lei, conform Declarației informative privind impozitul reținut pe veniturile cu regim de reținere la sursă nr. xxx/26.03.2013 depusă online de platitorul de venit, BANCA COMERCIALA ROMANA SA;

- venituri nete din dividende în suma totală de 1 leu, conform Declarației informative privind impozitul reținut pe veniturile cu regim de reținere la sursă nr. xxx/27.02.2013 depusă online de platitorul de venit, Societatea de Investiții Financiare BANAT-CRIȘANA SA;

- venituri nete din dividende în suma totală de 8 lei, conform Declarației informative privind impozitul reținut pe veniturile cu regim de reținere la sursă nr. xxx/28.02.2013 depusă online de platitorul de venit, Societatea de Investiții Financiare MUNTENIA SA.

Prin urmare, în condițiile în care în cursul anului 2012 petenta a obținut un venit net în suma totală de yyy lei, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara au stabilit în sarcina petentei XXX CASS anuală, respectiv o diferență de contribuții rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus în suma de xxx lei ($yyy \text{ lei} / 12 \text{ luni} * 5,5 \% = xxx \text{ lei}$), prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr. xxx/08.08.2017.

Prin contestația formulată, petenta nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația, nedepunând vreun document în probațiune și neinvocând vreun temei legal în susținerea propriei cauze.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 269 alin. 1 lit. c) și d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„ART. 269

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. b) din Ordinul nr. 3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:(...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;”

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație petenta trebuie să precizeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează: *„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarului. Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ

al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac.

În cazul exercitării dreptului conferit de legiuitor prin dispozițiile Titlului VIII Cod procedură fiscală, contestația se formulează în scris și va cuprinde, pe lângă alte elemente necesare, motivele de fapt și de drept pentru care petentul înțelege să conteste actul administrativ fiscal, precum și dovezile pe care se întemeiază.

În situația în care această cerință nu este îndeplinită, organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. Astfel, analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

Arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se sprijină fiecare capăt de cerere din cuprinsul contestației, contribuie la determinarea cadrului în care se va desfășura întreaga activitate de soluționare a contestației. Determinarea elementelor menționate este importantă pentru ca organul de soluționare să aibă posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante pe care se sprijină pretențiile deduse judecării.

Indicarea motivelor de fapt constă într-o prezentare sintetică, clară și precisă a acelor împrejurări faptice care constituie izvorul material al pretențiilor deduse judecării.

Motivarea trebuie să fie, în același timp, suficientă pentru ca organul de soluționare să cunoască toate împrejurările de fapt pe care se întemeiază pretențiile petentei.

Motivele de drept trebuie să se concretizeze în temeiul juridic pe care se sprijină cererea petentei, în sensul că petenta trebuie să indice acele elemente din care să se poată desprinde care este fundamentul juridic al pretențiilor deduse judecării.

Așadar, motivele de fapt și de drept constituie cauza pentru care a fost formulată contestația, adică situația de fapt calificată juridic.

Chiar și în NCPC, la art. 196 se prevede că motivele de fapt reprezintă un element esențial al contestației.

Concluzionând cele prezentate, în lipsa indicării în contestație a motivelor de fapt și de drept pe care se sprijină contestația, organul de soluționare nu are posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante care au determinat petenta să formuleze contestația, pentru a putea emite o soluție bazată pe analiza fondului cauzei, astfel că în speță urmează a se pronunța o soluție de respingere a contestației ca nemotivată.

În consecință, prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate aferentă anului 2012 nr. xxx din 08.08.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, în ceea ce privește suma de xxx lei reprezentând contribuție de asigurări sociale de sănătate, petenta nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept, prin care să infirme constatările organelor fiscale și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată, astfel că organul de soluționare nu se poate investi pe fondul cauzei, motiv pentru care contestația *se va respinge ca nemotivată* în baza prevederilor art.269 alin.(1) lit. c) și lit. d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Referitor la alegațiile petentei din contestația formulată în legătură cu nelegalitatea deciziei de impunere contestate pe motivul că este cetățean roman cu domiciliul în România, rezidența fiscală în România, dar căsătorită și nemailocuind în România din anul 2004, că deține Card de sănătate European într-un alt stat UE, precum și faptul că în anul 2012 nu se plătea CAS, codul fiscal modificându-se în acest sens doar în 2016, invederăm acesteia următoarele:

In drept, potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 23, art. 65, art. 296²⁷, art. 296²⁸, art. 296²⁹ și art. 296³⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în cursul anului 2012:

“ART. 7 Definiții ale termenilor comuni

(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

23. persoană fizică rezidentă - orice persoană fizică ce îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) are domiciliul în România;

b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;

c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepție de la prevederile lit. a) - d), nu este persoană fizică rezidentă un cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, un cetățean străin care este

funcționar sau angajat al unui stat străin în România și nici membrii familiilor acestora;

“ Definirea veniturilor din investiții

ART. 65

(1) Veniturile din investiții cuprind:

a) **dividende;**

b) **venituri impozabile din dobânzi.**”

“ART. 296³ Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale

Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz:

a) **persoanele fizice rezidente, care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri din desfășurarea unei activități dependente, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte**”

coroborat cu H.G. 44/2004 privind normele de aplicare a Codului fiscal pentru ART. 296³ lit. a):

“1. Prin persoane fizice rezidente în sensul [art. 296³](#) din Codul fiscal se înțelege persoanele fizice care își au domiciliul sau reședința pe teritoriul României, precum și străinii și apatrizii care sunt titulari ai drepturilor legale de ședere și de muncă pe teritoriul României și au obligația plății contribuțiilor sociale obligatorii potrivit legislației specifice sistemelor de asigurări sociale. “

și respectiv Cap. III - Contribuția de asigurări sociale de sănătate privind persoanele care realizează alte venituri, precum și persoanele care nu realizează venituri” - 296²⁷ - 296³², din care cităm:

„Contribuabilii

ART. 296²⁷

(1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se datorează și de către persoanele care realizează venituri din:

(...)

b) **investiții;**

(...)

(2) Persoanele care nu realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la cap. I, venituri sub forma indemnizațiilor de șomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum și venituri de natura celor menționate la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. a) - d), g) și h), [art. 52](#) alin. (1) lit. b) - d) și din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la [art. 13](#) lit. e) au obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor prevăzute la alin. (1).

(3) *Persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la alin. (1) plătesc contribuția asupra tuturor acestor venituri. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară.*”

“ART. 296²⁹ Baza de calcul

(...)

(2) *Pentru veniturile din investiții, astfel cum sunt menționate la [art. 65](#), baza de calcul al contribuției este cea prevăzută la [art. 66](#).*”

“ART. 296³⁰ Calculul contribuției

Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la [art. 296²⁷](#) alin. (1) se calculează în anul următor, prin aplicarea cotei individuale de contribuție asupra bazelor de calcul menționate la [art. 296²⁹](#).”

În temeiul prevederilor legale anterior invocate, în cazul contribuabililor care au realizat în cursul anului 2012 venituri din investiții (dobanzi și dividende), CASS anuala se stabilește de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza informațiilor din declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, pentru veniturile din dobanzi și dividende.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, contrar susținerilor din contestație, în cursul anului 2012, petenta a obținut un venit net în suma totală de yyy lei, respectiv venituri nete din dobanzi în suma totală de y1 lei, de la BANCA COMERCIALA ROMANA SA, venituri nete din dividende în suma totală de 1 leu de la Societatea de Investiții Financiare BANAT-CRIȘANA SA, precum și venituri nete din dividende în suma totală de 8 lei de la Societatea de Investiții Financiare MUNTENIA SA.

Pe cale de consecință, în considerarea celor mai sus prezentate, rezultă că, potrivit prevederilor legale, în cazul contribuabililor care își au domiciliul pe teritoriul României și care au realizat în cursul anului 2012 venituri din investiții (dobanzi și dividende), CASS anuala se stabilește de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza informațiilor din declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, pentru veniturile din dobanzi și dividende, iar petenta a obținut un venit net în suma totală de yyy lei, motiv pentru care organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Hunedoara au emis Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2012 nr. xxx/08.08.2017, prin care s-au stabilit diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuala stabilite în plus în suma de xxx lei (yyy lei / 12 luni * 5,5 % = xxx lei).

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu dispozițiile art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 11.1 lit. b) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

- *respingerea ca nemotivată* a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției sociale de sănătate pe anul 2012 nr. xxx/08.08.2017, emisă de organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Hunedoara, pentru suma de **xxx lei** reprezentând diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2012 rezultate din regularizarea anuală.

- prezenta decizie se comunică la:

- d-na XXX;

- A.J.F.P. Hunedoara, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Hunedoara sau Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,